

tum saalydende: „Samme Regel gælder tillige de Beløb, der af det offentlige ydes til Underhold for Familier, hvis Forsørgere ere Patienter paa bemeldte Anstalter.“ Jeg maa gøre opmærksom paa, at den paagældende Paragraf gaar ud paa, at alle Udgifter, som af det offentlige udredes til Patienter, som ere indlagte paa de Anstalter, hvorom der er Tale i Forslaget, samt Omkostningerne ved Patienternes Befordring til og fra Anstalterne ikke skulle betragtes som Fattighjælp, og saa tilføjer Ændringsforslaget: „Samme Regel gælder tillige de Beløb, der af det offentlige ydes til Underhold for Familier, hvis Forsørgere ere Patienter paa bemeldte Anstalter.“ Der er adskillige, der have advaret imod denne Ændring. Man har ment, at Konsekvenserne kunde blive ret omfattende og meget kostbare for Kommunerne. Jeg tror nu alligevel ikke, det kan forholde sig saaledes. Vi have for vort Vedkommende en Motivering for Forslaget, en eneste, og ud fra denne Motivering kan der i hvert Fald ikke drages saadanne Konsekvenser. Sagen er simpelt hen den, at det, det gælder om for de syge, for dem, der angribes af Brystsye eller Kirtelsyge, er, at de komme under Behandling i Tide, medens Sygdommen endnu er i sit første Stadium, og Meningen med den foreslaaede Ændring er simpelt hen at lette den tuberkuløse Familieforsørger Brudet med Hjemmet, naar det er nødvendigt for ham, hvis han vil helbredes, at lægge sig ind paa en af de Helbredelsesanstalter, hvorom Forslaget handler. Lad os tænke os en yngre Mand i Trediverne. Lad os endvidere tænke os, at han er Arbejdsmand, at han har Familie, og at denne Familie er udelukkende henvist til leve af, hvad han kan tjene ved sit Arbejde. Lad os tænke os, at en saadan Familieforsørger bliver angrebet af Brystsye. Han henvender sig saa til en Læge, faar Besked om, hvilken Sygdom han lider af, og faar ogsaa det Raad af Lægen, at han hurtigst muligt skulde lægge sig ind paa et Sanatorium, saa kunde han blive rask o. s. v. Han kommer saa tilbage til Hjemmet og spekulerer over dette. Han ved med sig selv, at naar han lægger sig ind paa et Sanatorium, vil der bare gaa nogle faa Uger, inden hans Familie er saaledes stillet, at den maa ty til Kommunens Hjælp. Det ræddes han for, den Tanke piner ham, og saa beslutter han ikke at indlægge sig paa et Sanatorium. Han ræsonnerer som saa: Sygdommen er dog ikke mere generende endnu, end at

jeg meget vel kan arbejde; jeg vil blive hjemme og arbejde saa godt, jeg kan, og haabe paa, at Sygdommen ikke er Brystsye, men en anden lettere Sygdom, der hurtigt vil fortage sig. Og han giver sig til at arbejde. Men saa kommer endelig den Dag, da han ikke kan længere, og det bliver klart for ham, at det alligevel er Brystsye, han lider af. Saa vil han stoppe op og lægges ind paa et Sanatorium eller Tuberkulosehospital, men saa er det maaske allerede for sent. Meningen med dette Forslag er altsaa at lette en saadan Mand Brudet med Hjemmet. Saa snart han faar at vide, at han er angreben af Brystsye, og Sygdommen er i første Stadium og ikke stærkere, end at der er al Udsigt til Helbredelse, skal han med forholdsvis Lethed kunne bryde med sit Hjem og rejse til et Sanatorium. Det vilde være Synd, om hans Familie da maatte komme ind under den almindelige Fattigforsørgelse. Og det er jo sikkert nok, at Kommunen vil være tjent med, at Manden vender frisk tilbage, fremfor at han bliver saa længe hjemme, at han er uheldelig og gaar bort fra Familien, for saa har Kommunen hele Familien at sørge for bag efter.

Derefter skal jeg henlede Opmærksomheden paa Ændringsforslag Nr. 8 om en ny § 4. Det gaar ud paa, at man ved bestaaende offentlige Sygehuse kan indrette Sygehusafdelinger, som vel at mærke ikke have deres egen Bygning, og at man kan meddele saadanne Afdelinger inden for et vist begrænset Tidsrum Statsanerkendelse som Tuberkuloseanstalter. De Lokaler, der indbefattes under disse Sygehusafdelinger, skulle være strengt afspærrede fra den øvrige Del af Sygehuset, have deres egen Indgang og mindst have Plads til 6 Patienter. Jeg maa i denne Sammenhæng henlede Opmærksomheden paa § 2, 4de Punkt, hvor der er Tale om Tuberkulosehospitalet og Sygehusafdelinger for Tuberkulose. De Sygehusafdelinger, der der er Tale om, skulle imidlertid have deres egne Bygninger. Til de Afdelinger derimod, der er Tale om i Ændringsforslag Nr. 8, stilles ikke Krav om egen Bygning, men kun om egen Indgang, ligesom Lokalerne skulle være strengt afspærrede fra den øvrige Del af Sygehuset. Meningen med dette Forslag er at skaffe Plads til Patienter, der lide af Brystsye i første og andet Stadium og for Resten ogsaa i senere Stadier. Forholdet er nemlig dette, at der i vore offentlige Sygehuse, baade i Hovedstaden og Købstæderne og i Amts-